

Naročnina: doma na skü-
pni naslov mesečno 2 D.,
na posameznega 2 Din.
50 par.

V inozemstvo mesečno
6 Din. Z M. Listom, M.
Ogracekom i kalendarom
letno 100 Din.

Plačati se mora bar me-
sečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi
hš. 67, uprava v Črensov-
cih, Slov. Krajina.

Cena oglasov:
cela stran 800 Din., pol
strani 400 Din. i tak niže.
„Poslano“ i med tekstem
vsaka reč 2 Din. Mali
oglas do 10 reči 5 Din.,
više vsaka reč 1 D. 50 p.
i oglasna taksa posebi.
Popust po dogovori.

Med petstomi eden — pa še te ne gotovo.

V Nemčiji se je začela grda go-
nja proti kat. Cerkvi. Po recepti brez-
vercov i brezbožnikov se grdi, bla-
tijo predvsem duhovniki. Peklensko
preračunano delo. Če se duhovnikom
vzame ugled, poštenje, če verniki v
njih vidijo slepare, razvzdance, fakine,
gotovo ne bodo šli k njim k spovedi,
ne k meši njihovi, ne poslušali nji-
hovih predg i tak postanejo vu veri
mlačni, brezbrizni, slabi katoličanci,
sledkar pa brezverci i brezbožniki.

Nemški minister Göbbels je jav-
no osramotio nemško kat. duhovščino,
da je razvzdana. I na jezere je nem-
ška vlada postavila pred sod zavolo
razvzdanosti. I tista nemška sodišča,
štera teži Hitlerova vlada k obsodbi
kat. duhovnikov, tista nemška sodišča,
štera majo vno go sodnikov, ki so puni
sovraštva do kat. Cerkve i te duhov-
ščine, so obsodila samo 58 duhovnikov
te, kda je v Nemčiji nad 25 jezer du-
hovnikov. Na petsto duhovnikov pride
en obsojeni duhovnik. I še te obso-
jeni duhovnik ne svedoči, ka je zais-
tino kriv, ar čikaški kardinal Munde-
lein javno razglašuje, da nemška so-
dišča sodijo ne po dognanoj krivici,
nego po zapovedi hitlerizma, šteri šče
s tem dokazati, ka je duhovščina ne-
sposobna i nevredna voditi i odgajati
mladino, nego Hitlerova protikatoli-
čanska i protiverska stranka.

Veliki cerkveni knez, sv. Atha-
nazij je bio trn v peti Arianskim kri-
vovernikom i rimskoj vladi v prvih
stoletjih krščanstva. Naj se ga znebijo,
so ga nesmileno preganjali. A gda to
ne pomagalo, so se posluzili orožja
pekla, laži, da njemu vzemejo pošte-
nje. Najeli so edno vlačugo, ki je tr-
dila i bila pripravljena prisegnoti, da
jo je Athanazij posilo. I gda pride At-
hanazij s svojim tajnikom pred sod-
nike, po božem razsvetljenju tajnik stopi
pred to vlačugo i jo pred sodniki
pita: „Ti ženska, sam te jaz posilo na
nečisti greh?“ I nesramnica podmiče-
na odgovori: „Ti si me“. Sv. Atha-
nazija, Aleksandrijskoga škofa niti po-
znala ne, pa li je te grdi greh na nje-
ga namazala. A pred sodniki je ne-
hoteč odkrila svojo grdo lažljivo dušo
i s tem dala sodnikom jasen dokaz v
roke od Athanazijove nedužnosti. Ne
dvojimo, ka med 58 nemškimi obso-
jenimi duhovniki ne bi bilo nedužno
obsojenih. Tisti pekleni hitlerizem,
šteri samoga Jezusa Kristuša v Nem-
čiji nekaznovano v tiski imenujejo za
židovskega fakina, tisti pekleni hi-
tlerizem nema pravice, da bi vervali
v pravičnost njegovih obsodb.

Pa pravimo, ka so ti duhovniki
zaistino krivi, ka so spadnoli. Med 500
je eden spadno. Bomo zavolo toga
ednoga vseh 499 obsodili, ka so raz-
vzdanci? Pravica ne sodi tak. Pra-
vica pravi, ka je eden zagrešo med
500, te naj trpi, 499 pa naj vživa vse
poštenje i vse zavupanje. Gda je tisti
stan na sveti, šteri nema blodnikov?
Če med 500 kmeti, obrtniki, delavci,
trgovci spadne eden, jeli so vsi ob-
sojeni? Niti te ne, če se s svojim
spadajom hvalijo! Niti te ne, če dru-
ge k spadaji včijo i vodijo! I se nad
tem nišče ne zgraža, nišče ne pači,
nišče niti ne misli, da bi nači moglo
biti, kak ki je kriv, naj nosi osebno
odgovornost, nikdar pa ne celi stan.
Zakaj se pa z duhovniki ne postopa
na ednaki način? Zakaj se ednoga
grehi mažejo na vse duhovnike? Ali
pitanje, zakaj se dobrine jakosti veči-
ne duhovščine ne obračajo na celi du-
hovniški stan? Kak je Kristuš med
svojimi apoštoli meo samo ednoga
izdajalca, pretežna večina apoštolov
njemi je pa ostala verna, tak je med
duhovščinov splošno na sveti. To raz-
merje je bilo, je i bo do konca sveta
med duhovščinov, večina je bila, je i

Strašen politični vmor ob priliki obiska JNSarov v Sloveniji.

Živković Peter i njegovi pristaše bežijo iz Slovenije. — Akademik Dolinar Rudolf postao
smrtna žrtev političnoga sovraštva JNSarov. — Velika žalost po celoj Sloveniji i tudi indri.

Kak smo že v preminočoj šte-
vilki Novin pisali, je JNS stranka pod
vodstvom predsednika Živkoviča Petra
i nekaj njegovih prijatelov, priredilo
v nešternih krajaj Slovenije sestanke,
pri šteroj priliki so se vršile velike
demonstracije na JNSare. Pristaše JNS
stranke so pri toj priliki vmorili slo-
venskoga akademika, Dolinar Rudolfa,
ki je kak dober krščanski akademik,
postao žrtev političnoga sovraštva.

Živković i njegovi pristaše bežijo
iz vsakšega kraja.

Že od predpreminoče sobote na-
prej so JNSari prirejali sestanke po
Sloveniji. Povsedi so bili sprejeti z
„Doli z Živkovičem“, „Doli z JNSari“,
„Doli z fašisti“. Pristaše JNS stranke
s svojim prednikom so vidili, da
njim je ne varno i rajši so na tihoma
vdarili v beg. Povsedi so se pa čuli
gromki vzkliki: „Živijo dr. Korošec!“
Tudi 8. t. m. so se JNSari pripelali
v Maribor. Konferenco so meli v hoteli
Orel, kde se je zbralo okoli 140 ljudi
z govorniki vred. Komaj pa kak se
je začnola seja, so se že demonstranti
zbrali pred hotelom i na ves glas kri-
čali: „Doli z JNSari“. V dvorano je
začnola leteti kamenje i gnila jajca.
Zborovalci pa so na demonstrante lü-
čali kupice, cvetlične lončke, stole i
ka njim je prišlo v roke. JNSari so
pod varstvom policije taki zapustili
Maribor i se odpelali proti Celji. Po
Maribori so se po odhodu JNSarov
šče nadaljevale demonstracije, pri šte-
roj priliki se je v kesno noč zgodila
strašna vmorija.

Isti den so se pristaše JNS stran-
ke s svojim voditelom pripelali v Celje,
kde jih je narod že čakao z navdu-
šenim protestiranjem i füčkanjem. Ni
eden pristaše te stranke se ne vüpa
pokazati pred narodom, posebno ne
Živković. Nad 5000 naroda je vihar-
no vzklikalo „Živio dr. Korošec“ i s
tem znova pokazalo vdanost i vernost
do njega. JNSarje so telefonično na-
ročili automobil od celjske rešilne po-
staje, šteri je nato zdravoga, a jako
prestrašenoga Živkoviča odpelao na
kolodvor, šteri se je potom odpelao
proti Pragerskomi i tak nazaj v Beograd.

Te obisk Živkoviča i njegovih
prijatelov po Sloveniji ostane vsem
Slovencom v jako žalostnom spomini,
ar so s tem obiskom zgubili

mladoga katoličanskoga akademi-
ka, ki je postao smrtna žrtev po-
litičnoga sovraštva.

Banska uprava v Ljubljani je od
toga vmora izdala sledečo objavo:

„V zvezi z demonstracijami ob
priliki prihoda predsednika JNS stran-
ke Živkoviča Petra v Maribor, Konji-
ce i Celje, dne 8. junija t. l., so isto-
ga dneva ob 8 vori večer na državnoj
cesti blizu Prihove pristaše JNS, okoli
15 po številu, iz maščüvanja napadnoli
dva autobusa, šteriva sta vozila pri-

bo verna svojemi Gospodi Jezusi Kris-
tuši vu nasledüvanju njegovoga duhov-
niškoga življenja. Zato bi se sodba
sveta tak mogla glasiti, ka je duhov-
niški stan veren Kristuši, par zablo-
jenih kotrig njemi ne vzeme časti, ne-
go vzemejo to čast samo samomi sebi.
To je pravična sodba. Svet nači sodi,
ar bi rad bio, da bi duhovnik takši
bio, kakšega si on predstavlja: slab,
da bi ž njim zakrivao svojo slabost.
Pravičen človek obsodi greh samo
krivca, nikdar pa ne celoga stana, a
za krivca pa moli, da postane pra-
vičen te, gda pazi i moli tudi za
sebe v poniznosti, da sam ne postane
blodnik.

staše JRZ. Napad se je izvršo z re-
volverami, bokserami, nožmi i kame-
njom. Napadnjeni so se od napa-
dalcov odbranili, vendar pa sta bila
dva akademika leži ranjeniva, dru-
gi so dobili samo praske. Po odbi-
tom napadi so napadnjeni nadaljevali
svojo vožnjo, a menkao njim je aka-
demik — filozof — Dolinar Rudolf,
rojen 11. aprila 1915. v Lučinah, ob-
čina Trata, okraj Škofja Loka i ta
pristojenoga. Mislili so, da so ga na-
padalci odpelali s sebov. Na drugi
den, 9. junija t. l., okoli 10 vore pred-
poldnom je orožniška patrola Dolina-
ra našla mrtvoga pod državnov cest-
tov pri Prihovi, 50 stopajov oddaljeno
od mesta, gde se je izvršo napad. Doli-
nar je meo rane na glavi i po teli od
vdarcov s topim predmetom. Ugotov-
leno je, da je napad organizirao i se
ga tudi dejansko vdeležo Slavko Reja,
urednik „Mariborskega Večernika Ju-
tra“, mariborskoga glasila JNS; med
napadalci sta bila tudi Primec, tajnik
krajevne organizacije JNS v Hočah,
Brajkovič, pekovski pomočnik iz Ma-
ribora. Na kraj sam je odišla sodna
komisija; poleg nje so odišli na kraj
sam tudi organi policijske oblasti pod
vodstvom upravnika policije v Ljubljani.
Preiskavo vodijo najostrejšje. Aretiran
je Slavko Reja. Za drugimi morilci,
šterim se je posrečilo odskočiti, je iz-
dano zaporno povelje.“ — Iz pisarne
kr. banske uprave v Ljubljani, dne 9.
junija 1937.

Vse jako žaluje za pokojnim.

Glas od toga groznoga vmora se
je hitro razneso po celoj državi. Na-
rod, kak tudi dijaki i mladina je pri
toj priliki bila z mečom ranjena v srce.
Te glas je tem bole rano naša srca,
ar pokojni Dolinar ne vmro naravne
smrti, nego kak mučenik vmorjeni od
JNS stranke. Pokojni — kak pišejo od
njega njegovi tovariše — je zrasto v
slovenskoj vesi, pri čarnom krühi i
rožnom venci. V večkoj domaćiji, kak
tudi v dijaškoj tovarišiji si je navzeo
toplo lübezen do naše slovenske zemle
i njenoga düha. Mirne oči so svedo-
čile njegov vrejeni značaj i nihče si
ne mogeo misliti, da bi te dečko mo-
geeo vmreti nasilne smrti. Ali doba je
takša, da zalezuje vse, ki ljubijo, Bog
ga je šteo meti pri sebi. Njegov veliki
sklep je zahtevao njegovo telovno živ-
ljenje. Njegova vera v vsemogočnoga
Stvoritelja, njegovo krščansko življenje
je pri božem smilenju zadosta drago-
cena odküpnina za nemenljivo bože
državlantstvo. Boža vola se je zgodila
ž njim, a mi bomo častili njegov spo-
min vekomaj.

Zadnja pot pokojnoga Dolinara.

Do petka predpoldnom je ležalo
telo pokojnoga Dolinara v Konjicah.
Konjiški dečki i dekletke so z lepimi
rožami i venci okrasili mrtvaški oder.
Dosta vencov je bilo poslano iz Ma-
bora, k so se dali pokojnoma i zad-
nji spomin pristaši JRZ stranke i vno-
go prijatelov njegovih. Ob 9 so se zač-
noli žalni obredi z asistiranjem več
duhovnikov. Po obredi se je vnošte-
vilni narod s potrtim srcem poslavlao
od pokojnoga. Nato so mrtvo telo po-
ložili na autofurgon, šteri ga je od-
pelao proti Celji.

V Celji je narod tudi obsipao auto z
vnogimi venci i korinami. Nato so dr-
žali neštetni njegovi tovariši i tudi vi-
šiši gospodje poslovilne govore za
pokojnim, pri šteroj priliki je ves na-
rod na glas zajakao. Nedužno žrtev
divjaškoga napada je mesto Celje do-
stojno počastilo. Autofurgon je mrtvo
telo dale odpelao proti Ljubljani. Gda
se je auto pelao skoz kakšo malo ves,
so se povsedi ljudje odkrili i poklek-

noli pa molili. Iz zvonikov pa so se
oglasili zvonovje.

Ob 3 vori popoldnevi se je auto
z mrtvim telom stavo pred Akadem-
skim domom v Ljubljani. Akademiki
so v potrtoj žalosti prenesli mrtvo telo
v dvorano i so ga položili na mrtvaš-
ki oder. Vsa dvorana je bila pokrita
v čarno. Po celoj Ljubljani so razo-
besili čarne zastave.

Sprevod

se je vršo v soboto ob 9 vori pred-
poldnom izpred Akademskoga doma,
gde so odmolili zadnje molitve univ.
prof. Ehrlich, univ. prof. dr. Fabjan i
domači župnik Ivan Poljanec, ki je tudi
s svojoj navzočnostjo počastio spo-
min svojega fakina. Pred velikov vno-
žicov se je nato v imeni akademikov
i v imeni kluba „Danice“ poslovo od
pokojnoga v jako lepih rečaj akade-
mik g. Aljančič. Po poslovilnom go-
vori se je sprevod pomikao proti uni-
verzi, gde sta se poslovila od pokoj-
noga akademik cand. phil. Lipovec i
cand. phil. Sušnik. Nato se je spre-
vod dale pomikao proti stolnoj cer-
kvi, gde se je vršila služba boža za
pokojnika, štero so darüvali pri asis-
tenci vno go duhovnikov univ. prof. g.
dr. Ehrlich, sodelüvao je tudi cerkve-
ni pevski zbor. Službe bože so se vde-
ležili naši voditelji gg. ministra dr.
Korošec i dr. Krek ino ban dr. Natla-
čen. Po končanoj službi božoj so mrtvo
telo zdignoli na mrtvaški voz, nato
pa se sprevod pomikao proti poko-
pališči k sv. Križi, gde so pokojnoga
položili v prerani grob. Pri odpretom
grob i so se od pokojnoga poslovili
vnogi njegovi prijatelje i višji pred-
stavniki v jako genlivih rečaj. Ne bi-
lo ni ednoga oka, da bi se ne jokalo
za pokojnim, ki je postao žrtev so-
vraštva, šteri se je borio za pravice
i dobroto svojega slovenskoga naroda.

Pretrslivi je bio pogled na ža-
lostnoga oč, mater, 6 bratov, 3 ses-
tric i vse sorodnike pokojnoga, šteri
so z globoko potrtim srcem spreva-
jali svojega dragoga sina i ljuboga
brata k večnomi počitki.

Spomin na njega bomo ohranili
vsi Slovenci v večnom spomini. Pra-
vičen Bog naj njemu bo bogat plač-
nik za vse, ka je pretrpo. Naj počiva
v miri v naroči slovenske zemle!

Odmevi po državi.

V Beogradu je te žalosten konec
mladoga i nedužnoga akademika za-
volo Živkovičova obiska v Slove-
niji, napravo silen vtis. Da se bo vr-
no predsednik jugoslovanskih nacio-
nalistov iz Slovenije do tal pobiti, to
je itak vsakši znao i pričaküvao, ali,
da se je vrno z krvoprelitjom mlado-
ga Slovenca, šteroga so vmorili iz
sovražnoga namena njegovi pristaše,
to je prestolico jako presünolo. Pri-
staše Živkoviča so dozda pri vsak-
šoj priloznosti naglašali, da je njiho-
va stranka pod vzdüšljivim terorom
zdajšnje vlade i da je posebno v Slo-
veniji predmet preganjanja i zatirava-
nja. Krv, štera je špricnola iz mlado-
ga srca slovenskoga dečka i neizbris-
no omadeževala Živkoviča i njegove
ludi, je zdaj tudi belgrajske politične
kroge, ki so mogoče preradi nasadali
nacionalističnoj propagandi od grozo-
dejev i od terora režima v Slove-
niji, prevčila od istine, na šteroj stra-
ni se nahaja ideja i na šteroj strani
se nahaja — nož. Iz srca lepe i kul-
turne Slovenije je spadnola kapla dra-
gocene krvi. Što jo je prelejšao? Kde
je teror? Kde je zatiravanje? Kde je
tiranija? Zda se vsem odpirajo oči,
da je bila kanoda Živkovičovih pos-
lancov i senatorov samo ploha laži,

s šterov so šteli skriti basanje revol-
verov i brušenje noža, da se v strast-
nom pohlepi po oblasti vržejo v hrbet
Sloveniji, štere je mirno i ponosno od-
klonila. Prestolnica Jugoslavije je od
JNS zločina presunjena. Na veselje
bodi povedano, da nega politične skü-
pine, ki bi toga zločinstva ne obsojala
i obsojala tudi politično sküpino, ki
je v svojem nešetom pohlepi po te-
rori s človeškov krvjov zamazala naše
politično življenje. Po vulicaj, po ka-
varnaj se čujejo Fuj klici. Srbom se
mrzi maščuvanje. Zaplotništvo se njim
mrzi. To naj bi bila stranka „nacio-
nalistov“, se čudijo? Jugoslavija „na-
cionalizma“, štera preleva krv svojih
najboljih, ne potrebuje. V sramoto so
njim. Zнала se jih bode rešiti i tudi
nje — pozabiti. Dolinarova žrtev, šte-
ra je nad vse žalostna, je tudi v pre-
stolici, ki se žrtvi klanja, popunoma
razčistila ozračje.

Tudi v Zagrebi i po drugih kra-
jaj je povzročila strašna smrt Dolina-
ra silno ogorčenje. Povsedik najostrej
obsojajo JNSare zavolo njihovoga ne-
dostojnoga dela. Obsojajo je tudi raz-
ni mačkovi i „pristaši slovenskoga
lidskoga gibanja“, ki včasi podpišejo
tudi kakšo resolucijo za priznanje slo-
venskoga jezika v državnih uradaj.

NEDELA

po risalaj peta.

Evangelij (Mataj 5). Tisti čas je
pravo Jezus svojim vučenikom: Či ne bode
obilnejša pravica vaša, liki pisačev i farizeu-
šov, ne pridete vu Kraljestvo Nebesko. Čüli
ste, ka je povedano tim starim: Ne mori, ki
pa mori, vreden bode sodbe. Jas pa velim
vam, ka vsaki, ki se srdi na brata svojega,
vreden bode sodbe. Ki pa povej brati svoje-
mi: raka, vreden bode spravišča. Šteri pa po-
vej: norc, vreden bode peklenškoga ognja.
Či zato prineseš dar tvoj na Oltar, i tam se
spomeneš, ka brat tvoj ma kaj proti tebi:
ostavi tam dar tvoj pred Oltarom, ino se idi
prve mirit zbratom tvojim, i tedi pridoci al-
dij dar tvoj. (Pogljaj se s protivnikom tvo-
jim hitro, dokeč si na poti ž njim, naj te
kak ne da protivnik sodci, i sodec te da
slugi: i yu temnici se vržeš. Zaistino velim
tebi, ne boš vö šo odnet, dokeč ne plačš
slednjega fileraja).

Razgled po katoličanskem sveti

Okrožnica Pija XI. „Divini Re-
demptoris“ o brezbožnem komu-
nizmu. — Častim bratom patriarhom,
primasom, nadškofom, škofom in dru-
gim ordinarijem, ki so v miru in edin-
stvu z apostolsko stolico. Častiti bratje!
Pozdrav in apostolski blagoslov! 1. Ob-
ljuba božjega Odrešenika razsvetljuje
početke človeškega rodu. Tako je za-
upna nada boljših časov omiljevala
žalost za izgubljenim rajem in spre-
mljala ljudi po težki in negotovi poti,
dokler se ni, „ko je prišla polnost
časov“ (Gal 4,4) prikazal Zveličar in
izpolnil tako dolgo hrepenenje in pri-
čakovanje ter započel za vse narode
novo dobo omike in kulture, ki se
imenuje po krščanstvu „krščanska kul-
tura“ in ki skoraj neizmerno presega
vse kulture, katere so z velikim trudom
dosegli nekateri stari naprednejši na-
rodi. 2. Žalostna posledica izvirnega
greha in žalostna dediščina po Ada-
mu je bil trd boj za krepost proti
mikom strasti. Tudi stari zvijačni sku-
šnjavec ni nikdar prenehal mamiti
ljudi z varljivimi obeti. Zato je v sto-
letjih sledil prevrat za prevratom, prav
do prevrata naših dni, ki že skoraj
po vsem svetu ali divja ali vsaj stra-
šno grozi. Ta prevrat presega po sili
in velikosti vse, kar je Cerkev v pre-
mnogem preganjanju doslej pretrpela.
Celi narodi so v nevarnosti, da pa-
dejo nazaj v barbarstvo, pač hujske,
kakor je bilo tisto, ki je živela v njem
velika večina pred Odrešenikovim pri-
hodom. 3. Razumeli ste že, častiti
bratje, o kateri grozeči nevarnosti go-
vorimo, namreč o tako imenovanem
boljševiškem komunizmu, ki je ateis-
tičen, brezbožen in ki mu je glavna
namera, da prevrne ves družabni red
in poruši temelje krščanske kulture.
1. Ravnanje Cerkve nasproti komu-
nizmu. — Prejšnje obsodbe.

4. Spričo takih groženj katoliška
Cerkev ni mogla molčati in ni mol-
čala. Molčala ta Apostolska stolica,
ki se dobro zaveda, da je nje prav
posebno poslanstvo, braniti pravičnost

Proletarski raj v Rusiji se potapla.

Stalin je dao spostrelati 8 armadnih povelnikov, ar so bili
proti dozdašnjemi režimi. — Sam Stalin je v nevarnosti za
svoje življenje. — Nezadovolnost boljševiškega režima.

Predsednik Sovjetske Rusije, Sta-
lin je dao postaviti pred vojaško so-
dišče osem rdečih generalov, med nji-
mi tudi ednoga rdečega maršala. Bili
so obtoženi, da so špijonirali za nek-
šo tujjo državo i izdajali vse tajnosti
sovjetskoga generalnoga štaba v tisto
državi. Obsojeni so nadale, da so
pripravljali notranji polom i da poma-
gajo zvünašnjemi napadalci z name-
nom, da se podere sovjetski režim.
Vojaško sodišče se je sestalo v petek,
11. junija ino je po kratkom postop-
ki spoznalo obtožence — ki so tudi
sami priznali — krive vohunstva i iz-
dajstva ino jih obsodilo na vojaško
ponižanje i na smrt s strelanjom. Po
poteki pravde so bili obsojenci od-
pelani na dvorišče, kde je že čakao
oddelek kitajskih vojakov. Obsojenci
so bili postavljeni kre zida. Nihče iz-
med njih je ne spregovoro niti reči. Bili
so samo jako potrti. Najprve so njim
strgali z uniform vojaške čine, potom
pa vse strelili. Njihova tela so zme-
tali v navadne škrinje i je odpelali iz
Moskve neznano kama. Na jezere je
pa bilo aretiranih. Zavolo teh vmor-
stev i aretacij so šteli Stalina njegovi
najbolši prijatelje, ki so bili z ednim
njegova najboljša opora, vmoriti. Stalin
se jako boji, da ga vmorijo, zato je dao
postaviti okoli svojega stanovanja več
jezero oboroženih vojakov, ki ga stra-
žijo noč i den. Zdaj se vidi, kak da-
leč je prišeo boljševizem v Rusiji. Sami
višji povelniki komunistov so več ne
zadovolni s svojim režimom i zato
iščejo čiščenje svojega robstva.

To je proletarski raj,

delavska nebesa, zaoblüblena dežela
vseh ponižanih i razžaljenih, dežela
delavske svobode, pravičnosti i edna-
kopravnosti. Pod tem naslovom so raz-
glasili ime boljševiške Rusije po celom
sveti. Postavljali so jo za vzor reda,
dela i pravice. Od vseh koncov sveta
so organizirali romanje v to deželo
proletarcev. Dvajset let je ta zarja tre-

petala na obzorji. Na stojezere je za-
pelala. Milijone je prevarala, da so
stegüvali roke proti njej i čakali od-
rešitev. Kry je tekla na vse kraje za
njov, krv mladih, ki trmasto verjejo,
ki brezpogojno ljubijo ideal. Revolu-
cije so grmele po zemli zavolo bol-
ševiške Rusije, milijarde so se potro-
šile po državaj, da so plačale plos-
kanje i navdušenje teh. Po celom sveti
se je pripravljao dvig siromaških de-
lavnih ljudi, da po ruskom vzgledi pre-
vredijo človečanstvo, da bode mogoče
bolše živeti. Vse druge vrednote so
bile v blato sklačene. Boga so pre-
klinjali zavolo Rusije. Njegove duhov-
nike so strelali zavolo toga raja. Nje-
gove cerkve so rušili zavolo boljševiš-
ke Rusije. Vero so sramotili, domovi-
no so blatili zavolo nje. Družinske
svetinjse so pogazili, razvüdanost so
v oltar postavili i to vse zavolo pro-
letarskoga raja v Rusiji.

Zdaj naj si ga poglednejo. Ne so
vervali, kda se njim je pripovedavalo
i pisalo od te gnojšnice, ki se pre-
taka po tej deželi njihovih vzorov. Gda
se je telko pisalo od vsakdenešnjih
grozodejstev, od prepasti toga režima,
od močvirja, v šterom se je telko ne-
dužnih ljudi vtopilo, — ne so vervali.
Ali bodo vervali zdaj Stalini? Stalini,
ki je dao spostrelati najvišije vodi-
tele komunizma kak izdajalce, najvi-
šije poglavare Rusije i to vse zavolo
toga, ar njim je boljševiški režim bio
že ober glave. Ali bodo vervali konči
Stalini, ki je zdaj dao spoloviti naj-
višije zvezde rdeče vojske i sprostre-
lati kak pse.

Ne nam trbe več gučati od pro-
letarskoga raja. Ne ga trbe napadati.
Stalin sam je po 20 letnom življenji
toga nestvora izpovedao obsodbo nad
njim, kda je dao pobiti vse, ka je bi-
lo dve desetletji svetovnomu proleta-
rijati prikazano kak vzvišeno i sveto,
ednostavno pobiti zato, ar se je iz-
kazalo, da je to bilo samo gniloba i
smrdliva mlaküža.

Kšenki ne dobite,

vendar s tombolskov kartov za 2 Din.
lahko dobi vsakši, ki se vdeleži veli-
ke tombole SK. Mure v Murskoj Soboti
v nedelo, dne 4. julija 1937 ženski ali
moški bicikl, obleko, melo itd. itd.

Med dvajsetimi glavnimi dobitki
je 6 biciklov i 6 gotovih celih oblek.
Zvün glavnih dobitkov je ešče 1550

in vse tiste nesmrtnne dobrine, ki jih
komunizem prezira in napada. Že od
časov, ko so začeli izobraženi krogi
osvobajati kulturo religije in morale,
so naši predniki smatrali za svojo
dolžnost določno vse opozarjati, kam
bo vedlo to razkristjanjenje človeške
družbe. Komunistične zmote posebej
je že l. 1846. Naš prednik b. s. Pij
IX. svečano obsodil in to obsodbo
potem potrdil v Silabu. „Sem (spada),“
pravi v okrožnici „Qui pluribus“, „brez-
božni in že naravnemu pravu skrajno
nasprotni nauk o komunizmu, kakor
se ta zmota imenuje, ki bi, če bi se
uveljavil, do temeljev porušil vsa prava,
reči, lastnino in človeško družbo sa-
mo (Okrožnica „Qui pluribus“, 9. nov.
1846: Acta Pij IX, zv. I., str. 13; cf.
Syll. § IV: ASS zv. III., str. 170). Po-
zneje je drug naš prednik b. s. Leon
XIII. v okrožnici „Quod Apostolici
muneris“ (28. dec. 1878: Acta Leonis
XIII, zv. I., str. 46) komunizem do-
ložno in izrazito označil kot „smrto-
nosno kugo, ki se razleza po notranj-
ščini človeške družbe in jo spravlja v
skrajno nevarnost“; prav tako je s
svojim bistrim umom jasno pokazal,
da ima to hujskanje množic v ateizem
obenem s poveličavanjem tehnike svoj
vir v tisti filozofiji, ki je že dolgo
skušala odtrgati znanost od vere in
življenje od Cerkve. (Dalje).

Mednarodni kongres za krš-
čanski vzhod se je vršo v Rimi od
2. do 6. maja. Namen kongresa je
pripelati razkolniške krščanske narode
na vzhodi: Ruse, Bolgare, Srbe itd. v

lepih dobitkov med njimi obleke, go-
spodarske i gospodinjske potrebščine,
porcelani, glažovina itd. itd.

Vsakši naj se pašči i si küpi kar-
to, štere se odavajo v vseh trgovinaj
v Murskoj Soboti, da si nede nihče
potom grave tro, če zmenkajo karte.

krilo katoličanske Cerkve. Po svojih
odposlancaj so na kongresi bile zas-
topane poleg naše države Anglija,
Austrija, Belgija, Holandija, Čehoslo-
vaška, Grčija, Italija, Nemčija, Polska,
Romunija, Švica i več katoličanskih
Rusov, ki so v pregnanstvi. Slovesna
sv. meša se je vršila v cerkvi sv.
Atanazija po vzhodnom obredi, pri
šteroj so krasno spevali grčki gojenci
zavoda sv. Atanazija. Trije kardinali,
več cerkvenih dostojanstvenikov z re-
dovnimi poglavari obeh obredov so se
vdeležili zborüvanja, štero se je vršilo
v velikoj dvorani papeške knižnice i
štera je bila nabito puna. Grof Della
Torre je odpro spravišče i pozvao po-
sebno Slovane, da se posvetijo deli
za zjedinjenje, kajti oni so najbližji
po krvi k razkolnikom. Po vnoгих le-
pih govoraj se je sklenilo, da de se
z vsemi sredstvi delalo za zjedinjenje,
kajti oni so najbližji po krvi k raz-
kolnikom. Po vnoгих lepih govoraj
se je sklenilo, da de se z vsemi sred-
stvi delalo za zjedinjenje, predvsem
pa z molitevjav, kak je predlagao
Slovenec dr. Kurent Tomaž. Kongresa
se je vdeležo tudi naš rojak g. Šerüga
Matjaš, salezijanec. Zborüvalce je sv.
Oča s prisrčnov radostjov sprejeo i
blagoslovo štrti den. Omolimo dostakrat
k sv. Cirili i Metodi, da se razkolniki
kemprle povrnejo v Kristüšovo cerkev.

„Svetovne svobodomiseln-
e zveze“ so določile za širjenje brez-
boštva sledeča sredstva: 1. Širiti med
narod osvedočenje, da vera kapitali-
stom slüži kak sredstvo za zatiranje

Ogen na letnom telo- vadišči v Ljubljani.

Ali kak ščejo nasprotniki zdajš-
njoga režima odvrtoti pozornost
našega naroda od vmorstva Do-
linara na drugo stran?

V noči od 12. na 13. junija t. l.
je bio okoli edne vöre na letnom te-
lovadišči ljubljanskoga Sokola nameno-
ma zažgani paviljon v vrednosti okoli
30.000 Din. Na podlagi dozdašnje po-
licijske preiskave, štera pa šče ne za-
klüčena, je jasno vsem, da so pavil-
jon zažgali nasprotniki zdajšnjega re-
žima i to z namenom, da bi na te na-
čin odvrtoli narod od strašnoga vmora
Dolinara na drugo stran. V časi, kda
je nastao ogenj, je prišla sküpina kak-
ših 300 ljudi, sami JNSari, ki so se ob-
našali razburjeno, posebno narodni
poslanec Rajko Turk. — Iz pisarne
kr. banske uprave.

Iz vsega toga se vidi, da je ogen
bio naročeni. Po zadnjem vmori aka-
demika Dolinara je vsa javnost proti
orjunskim zločinskim metodam, štere
nücajo oni, ki se imenujejo za „na-
cionaliste“. Računali so, da bodo z
krvoločnostjov terorizirali javnost, kak
svoj čas pod Pribičevičom, ali zgodi-
lo se je ravno nasprotno. Vse jih ob-
soja, kak sovražne i nizkotne morilce.
Hoteč se izmazati iz toga skrajno ne-
lühboga položaja, v šteroga so prišli
s političnim vmorom, so se odločili,
da zaigrajo takšo igro pred narodom,
da bi oni, ki so teroristi i pobijalci,
igrali vlogo preganjanoga mantrnika.
Na te način naj bi se krv, ki se drži
njihovih rok, najprve oprala.

Drügo, ka je vsakoga, ki je bio
za časa ognja na vulicaj, taki osvedo-
čilo, da je cela komedija naročena i
plačana. Komaj pa je začnolno dobro
goreti, že so se pojavile znane povu-
lične sküpine ljudi, kak da bi jih po-
vzročitel ognja potegno iz žepa. Zač-
noli so rjoveti i kričati, kak so jih
navčili njihovi voditelje. Predvsem so
na ves glas kričali: Doli z duhovni-
ki! Doli z Vatikanom! Doli z papom!
Živijo Živkovič! itd. Lüdje pa, ki so
čüli njihovo rjojenje po mesti, so pra-
vili: Zakaj jih povzročitel ognja ne
poslao rajši ogen gasit, mesto trobit
na vulico?

Pri vsem tom vidimo, kak ščejo
nasprotniki zdajšnjoga režima narod za-
pelati zavolo njihovoga groznoga vmo-
ra akademika Dolinara i so tak šteli
pokazati narodi, da so ogenj povzro-
čili „klerikalci“. Oprati se ščejo od
groznoga vmora, šteroga je povzročila
njihova roka. Vse to slovenski narod
dobro vidi i bode znao tudi v bodo-
če soditi njihovo sovražno politiko,
štera je polijana s krvjav.

delavcov. Vera sama pa naj se ne
napada. 2. Širiti trebe podobe, slike,
štere smešijo vero i verske obrede.
3. Iz šol naj se odpravi verenavuk i
vsaki verski vpliv od vzgoje mladine.
4. Blatiti i onemogočiti se more na
vsako stopnjo ugled, poštenje duhov-
ščine i lüdem dokazati, da blatenje,
napadi na duhovništvo ne pomeni
borbe proti veri. — Z toga lejko spo-
zna vsaki, ki ma pamet v glavi, zakaj
se napadajo dnesden tak pogostokrat
duhovniki.

Naj širi pravoslavje med Slo-
venci, je stopo med pravoslavne kle-
rike i se dao posvetiti za pravoslav-
noga popa Dekleve Gorazd, doma iz
Ilirske Bistrice. Da na Slovenskom ne
bo žeo za razkolno cerkev, nam jamči
globoko češčenje Matere bože, zago-
vornice Istine. Molimo.

Misijonarje za Rusijo se šo-
lajo v Rimi. Jih je 25, med njimi
šest Rusov.

Protikomunistično razstavo v
Londoni je odpro general sir Henry
Page Croft, na šteroj se vidi doka-
zano besno sovraštvo komunistov proti
Bogi i veri. Razstavo obiskavlejo ve-
like vnožine naroda.

Proti eucharističnim kongre-
som besnejo ruski komunisti. Naj
njihove sadove vničijo, je glavni od-
bor zveze brezbožnikov določo dati
25 jezer rublov nagrade za najnesram-
nejšo knigo, ki bo Boga napadala i
za 400 jezero rublov šče naročiti film,
slike, štere do smešile eucharistične
kongrese. — Pa Kristuš bo zmagao.

GLASI. SLOVENSKA KRAJINA.

Skrivnosti Živoga Rožnoga Venca se tiskajo. V kratkom bodo gotove i te si je Rože lejko naročijo. Bodo jako lepe, praktične i vsebinsko na viški podobice, cena pa nisika.

Advokat g. Bajlec Franc, banški svetnik, odpre svojo advokatsko pisarno, kak smo zanesljivo zvedeli, zdaj prvoga julija v Soboti v prostora Kmečke posojilnice, gde je meo svojo pisarno dozda j. advokat Koder Fran.

Črensovci. Organist, Žizek Joško je zboleo na očaj i se zdravi v ljubljansko bolnico.

Zaročje se je g. Maučec Matija, profesor i starešina kat. akad. društva „Zavednost“ iz Lipovec z gđ. Brenčič Kristinov z hčerkov narodnoga poslanca i posestnika v Ptui. Čestitamo!

Smilenim srcom. Siromaški mož, vdovec, šteromi je pred kratkim vmrla žena i njemi je zapustila edno dete 3 mesece staro deklinico, štero pa zavolo velikoga siromaštva nemre zdržavati, prosi dobrosrčno družino ali osebo, če bi si dete vzela za svojo. Oglasi se lahko v Melincih št. 91.

Kandidat za svetnika Kmetijve zbornice za sboški srez na programi JRZ je zvoljeni g. Celec Ferdo, posestnik i vodja Kmečke posojilnice v Soboti, njegov namestnik pa g. Titan Janez, posestnik i gostilničar v Černelavcih. Oba imenüvana sta med našim ljudstvom poznativa, kak dobri poznavalca i zagovornika kmetov i kmečkih organizacij, zato so volilci to kandidaturu z največjim zadovoljstvom vzeli na znanje i se izjavili, da bodo dali svoj glas za imenüvaniva dva.

Dokležovje. Pri občinskih volitvah v Beltincih so se posebno izkazali Dokležanci, ki so skoro vsi glasali na Glavač Martina, sotrudnika naših krščanskih Novin. Velika zasluga ide pri tom deli našemi dokležovskomi širiteli, Perdigali, ki je svoje veščare za sebov potego.

Tišina. Preminočo nedelo je prišla velka žalost na našo faro. Gasilci so meli v Petanjcih veselico, med šterov je prišlo, kak je že to navada, do svaje. Miroljubni Kolmanič Štefan, naročnik naših listov i pošteni krščanski mož je šteo svajüvajoče nikelko pomiriti, pri tom je pa sam s svojim življenjem plačao svojo miroljubnost. Nekši Žitek iz Mote prek Müre njemi je brez najmenšega vzroka porino nož v nogo i njemi prerezal žilo odvodnico, tak, da je siromak izkrvaveo na poti v soboško bolnico, kam ga je s svojim autom odpelao g. Antauer. Nesreča bi se pa lahko preprečila, kak se je v bolnišnici posvedočilo, če bi što smeknjeno nad ranov zavezao nogo, da bi ne izkrvaveo, čüdnopada da je to tam nikomi ne prišlo na pamet.

Kot. Preminočo nedelo smo meli lepo proščenje pri nas, pri šteroj priliki se je zbralo vno go naroda. Sv.

mešo i predgo so meli lendavski kaplan g. Halas. V lepom redi i miri je poteklo proščenje.

Sobota. Preminoči teden je bila v Soboti Komisija iz Ljubljane, štera je gledala i ocenjevala, šteri prostor bi bio najprimernejši za zidanje nove bolnice.

Šala pri obč. volitvah v Beltincih z jedrom istine. V nekoj občini sta se na den volitev prikazala dva letaka. Na ednom letaki so se pozvali pristaši JNS na pokop svoje stranke, šteri de se vršo večer ob 6 v Beltincih. Na drugom pa je bio namalan bik z sledečim pitanjom: Kakše cene je mela živina pod JNS režimom? — JNS-arje so plakata hitro odstranili i s tem potrdili istino, štero sta glasila.

Mrtvec na granici. Predpremičnim tje dnom je šteo prekoračiti granico madžarski državlan Racz Franc v Dolini pri Lendavi. Graničar ga je opazo i opominao naj stoji, a on je ne šteo obstati, na štero ga je graničar taki k smrti strelo. Najšli so pri njem 180 pengöjov.

GLASI IZ MEDJIMURJA.

V samovmorilnom nameni se je vtopila v Müri 18 letna dekla Knežič Jelica iz Štrigove, zavolo nesrečne lübezni. Njeno telo je bilo 10 dni v vodi. Müra jo je naplavila pri Sv. Martini. Nesrečna pamet, kama pela mladino.

Podivjanost. Te dni je odnoro 40 letni posestnik Oletič Ivan iz Marofa pri Sv. Martini. Podivjanec je vužgao tri hiše, štere se je posrečilo hitro pogasiti. To njemi je ne bilo zadosta, nego je s svojov podivjanostjov zgrabio edno dete i jo šteo v Müro vrčti, a na vso srečo se je domačim posrečilo ga zgrabiti i dete strgati iz njegovih rok. Nato je dale besno i zgrabio ednoga 5 letnoga dečka, šteroga je odneso do Müre i ga tam vrgo v vodo. Videvši pa to Krajačić Jožef, se hitro slekao i skočo v Müro i tak rešo maloga dečka, šteri se je že vtaplao. Podivjanca so orožniki nato zgrabili i spravili v špitao.

GLASI PO DOMOVINI.

Eucharistični kongres v Starombečej. Letos 15. augusta se bo vršo prvi Eucharistični kongres v Starombečej. Narod v Bački se že zdaj močno pripravlja na te svetke, šteroga šče na najdostojnejši način posvetiti Kristuši Krali.

Smrtna nesreča dveh detet. V Jarenini poleg Maribora je mlinško kolovje raztrgalo na falajčke 2 letnoga dečkeca Kip Cvetka. Oča i mati sta odišla v pole, doma pa je ostalo štiri dece. Najstarejši, 14 letni sin, se je včio, mlajši pa so se špilali. Pri tom pa je 2 letni sinček odišeo v domači mlin, šteri je bio v pogoni i tak je mali deček prišeo med potače. Kda je prišeo oča domo s pola, se je začüdo, zakaj mlin stoji. Odišeo je gle-

dat, ka se je zgodilo. Na velko grozo najde maloga sineka med potači vse raztrganoga. — Druga nesreča se je pripetila v Kumnovom pri Negovi tüdi poleg Maribora. Pri igranji je spadno v eden meter globoko jamo 2 letni deček Flajsinger Franc, štera je bila puna vode. Po dugšem iskanji so dečkeca najšli že vtopenoga. — Teva dva dogodka naj bodeta resen opomin starišom, da naj več pažnje obračajo na svojo deco.

Tolvajija v cerkvi. V cerkev Matere bože v Spliti so neznani vlomilci vdrl i odnesli do 100.000 dinarov vrednosti srebra i zlata. Lüdstvo se nad tem ropom jako zgraža i žele, da bi činitelje kem prve prišli v roke pravice.

Strelna buja dete. Preminočo nedelo je strelna vdarila med tri dece v Starojkaniži v Bački, ki so se špilali. Ednoga dečka je k smrti buja, drugiva dva sta se pa srečno rešila. Divjao je tüdi velki viher, ki je teško rano več lüdi, drevje podirao i z vno go hiše je vrgo dol strehu. Lüdje so bili jako prestrašeni. Kvara je jako dosta.

Lor od ciglenice se podro i vmoro dečka. V Gahovom v Slavoniji so te dneve popravljali lor na ciglenicaj. Ar pa je ne bio zadosta podreti, ga je viher v nedelo podro, šteri je pod sebe pokopao ednoga 16 letnoga dečka.

Strašen vmor starejše ženske. Predpremično sredo se je vračala domo iz cerkve Vengust Jera, doma iz Gorice pri Celji. Šla je po mali iz Slomškova trga v Celji. Bližajoč se proti njej tovorni automobil, se je po mali izogibala njemi, pri tom pa jo zadnje kolo zgrabilo i obe nogi strašno razmesarilo. Pri padci je dobila tüdi močne notrašnje poškodbe i rane na glavi. Z rešilnim avtomoj so jo taki odpelali v bolnico, gde je naskori vmrla. Starka je bila 79 let stara i je bila betežasta v nogaj, zato se je ne mogla hitro izognoti avtomobilu.

Skočila v Dravo. Novak Ana 17 letna dekla doma iz Maclja pri Ptui je 15. t. m. šla v Maribor i tam skočila v Dravo. Na srečo so jo šče živo potegnoli iz vode i taki spravili v špitao.

Dvema rešo življenje. V pondelk popoldnevi sta se štele voziti v čuni dva kopalca po potoki pri Velikoj Nedeli, šteri je prec globoki. Ar sta ne poznala nevarnih vrtincov, se njima je čun prevrno i sta se oba vtaplala. K sreči je to vido mlinar, ki ma tam mlin, skočo oblečeni v vodo i plavao za njima. Oba je srečno rešo gvüšne smrti. Bila sta to vučitelja Knafelj i Belšak.

SVETOVNI GLASI.

Ne samo deco, nego tüdi ženske kradnejo v Ameriki. Pri belom dnevi so te dneve vkrali ženo ednoga milijonara. Mož je dobo pismo, v šteroj njemi pišejo, če šče rešiti svojo ženo, more plačati 25.000 dolarov. Tüdi ženskam v Ameriki je ne varno več hoditi po mesti ne po dnevi, tem menje pa po noči.

Korak mu je poskočen kot pesem. Glava je polna misli na domačijo, ki ga čaka, ki ga hoče, ki ga ljubi. V soncu ožgani obraz mu kar žari v veselju in sreči. On pa stopa in se ne zmeni za ptiče, ki so prepevali in se skrivali med listjem, ne zmeni se za polje, ki se je na obeh straneh raztezalo vse lepo, zeleno pisano v duhtečem cvetju. Kolikor bliže je proti domu, tem lažji je korak, tem svetlejši je obraz, kakor da bi ga gnala neugašljiva želja k materi, ki umira, in bi še enkrat rad njenega blagoslova. Kako hrepeneči so pogledi. Ko bi mogel, kar zletel bi kot ptiček, ko se mu odpre zaduhla kletka. Glej tam v daljavi, v cvetočem dnevu, med prijaznimi sadovnjaki in njivami zagleda belo domačo kapelico, ki so jo postavili, ne ve kedaj, toda je že dolgo od tega, njegovi pradedje. A notri na lesenem podstavku stoji Marija, s sladkim nasmehom na ustnih in obraz ji je ozaljšan z ovenelimi poljskimi rožami. Ona tam stoji podnevi in ponoči, pozimi in poleti in blagoslavlja in čuva polje, pred slano spomladi, a poleti pred točo. In njen blagoslov polni po žetvi skrinje, polni hrame z zadovoljstvom in radostjo. (Dalje).

Štiri dece je porodila. V Nerversi na Francoskom je edna ženska po imeni Dautun povila štiri dece. Edno med njimi je taki po rojstvu mrlo, ostali trije so vsi zdravi i čvrsti, kak tüdi njihova mati.

Most se podro z več sto lüdm. Na kitajskom v mesti Sangar blüzi Sainghaja so priredili te dni na ednoj vodini veliki kres, pri šterom je prisostvüvalo vno go lüdstva. Lüdstvo je gledalo kres iz mostov. Eden most je bio v slabom stani i se je pod težinov lüdstva zrüšo, gde se je več sto lüdi vtlopilo v vodi.

Pisma z misijonov.

Kak so prišle naše sestre iz Junnanfüja v Chaotung.

Chaotung, 10. apr. 1937.

Prečastiti gosp. urednik Josip Klekl!

Končno vendarle po treh mescih in 20 dneh smo došle v naš Chaotung. Blagovolite torej prečastiti gospod prisluhniti skromnemu pripovedovanju, o našem polževem pripovedovanju!

20. januarja smo prirajžali v Yunnanfou, misijon č. g. Kereca. Tukaj delujeta še dva č. g. slov. salezijanca, g. Majcen in g. Meolic. Prišli so nas na kolodvor pozdravit vsa salezijanska družina s številnimi gojenci, dva franc. misijonarja in č. s. prednica franc. sester, ki nas je po kratkem odmoru v sal. zavodu odvedla v njihov zavod, kjer smo ostale do odhoda v naš Chaotung. V zavodu č. g. salezijancev nas je pozdravila mila godba, ki nam je z lahka privabila solze v oči. V Yunnanfou smo ostale do 10. marca. Bili smo namreč obveščeni od državne in cerkvene oblasti, da so vse karavanske poti zasledene od roparjev. Kitajci so imeli namreč 12. februarja novo leto in za takrat želi biti bogat sleherni. Pričele smo sedaj z učenjem kitajščine. Profesor naš je bil č. g. Majcen, ki je pravi veščak tega jezika. Oh, veste, še nekaj naj vam povem namreč, da sem v slavnem Yunnanfou po dolgem zopet slišala zvonjenje! Bilo je zvečer, ko sem zrla na občudovaje krasno zvezdno nebo, ko naenkrat kakor, da bi se iz spanja zbudila zaslišim več zvonjenje. O, pozdravljen, blagoslovljen večerni zvon, ki iz tuje ga stolpa prinaša domače glasove, se mi je izvilo globoko iz duše! Za časa tukajšnjega bivanja smo bile trikrat povabljene na kosilo v hotel ge. Resnajovičeve, ki je rodom sicer Rusinja, a po pokojnem soprogu Jugoslovanka.

G. Resnatovič je doma iz Črne gore, ki pa je bil žal, prošlega leta žrtev sovr. atentata. Oprostite, drugi kaj več podrobnosti! Pridružimo se čim prej naši karavani, ki odrine 10. marc. na čelu dveh spremljevalcev došlih iz Chaotunga. Č. g. J. Kerec, nas velikodušno spremlja na tej poti. 12. konjev je nosilo našo prtljago. Mi pa smo se vozili prvi dan z avtom, ki je tokrat jasno dokazal svoje značilne posebnosti. Imel je točno dve uri zamude, proti poldnevu pa je motor sploh odpovedal, in mi smo morali na trato sedet in čakati kdaj bo prišel drugi autobus za nami. Ta čas smo opravili skromno kosilo. Ga. Lepetitpas nam je dala nekaj na pot in smo izvlekli iz naše košarice pečenega petelina in kruha. Okrog 2^h je prišel za nami drugi autobus, ki nas je vozil po velikih strminah a še po precej dobri cesti naprej v Jankai. (Dalje)

Razglas.

Upravna občina Turnišče sporazumno z upravno občino Dobrovnik razpisuje delo za napravo mosta čez potoka Ledave med k. o. Turniščem in k. o. Dobrovnikom,

zā dan 20. junija 1937 ob 2 uri na licu mesta.

Sestanek v Turnišču občinski dom. Licitantje si lahko ogledajo načrt vsak dan v občinski pisarni v Turnišču med uradnimi urami. Lahko se pa dajo tudi pismenene ponudbe kolkovane z Din. 50.— vroke ali na pošti na naslov Predsedniku občine Turnišče.

Turnišče, dne 10. VI. 1937.

LITROP ŠTEFAN I. r. predsednik.

Miha Kovan:

Na počitnice.

Zapel je šolski zvonec. Kakor jata brezskrbnih škorcev, se je vsulo skozi vrata krdelo učencev in učenk. Zvonec jim je tokrat zadnjič zapel konec šole in obenem konec leta. Na licih se jim je prelivala radost. Vsi so bili veseli, srečni. Nikjer kislega obraza. Sama pesem, sama mladost. Bili so, kot rože v spomladi, kot blesteča se rosa v jutru sončnega poletja. Razgreti in navdušeni vzkliki so se razlegali in odmevali in zopet vračali ter polnili mlado dušo še z večjim navdušenjem in hrepenenjem. Konec šole! Zopet prostost! Pozdravljena domača streha, ti mati, ki vedno kličeš in vabiš, pa četudi je sin padel, samo da je potem zopet vstal!

Samo cvetje, sama pomlad! Z najbogatejšimi žarki je tistokrat sonce poljubljalo zemljo, poljubljalo probujajočo se pomlad; okoli gimnazijskega dvorišča pa se je, kot nalašč, akacija odela v svojo najbohotnejšo opravo, pregnila se je z omamljivim, duhtečim cvetjem in to cvetje je pelo. Med vejevjem so se zletavali roji čebel in nabirali medu.

Res prava pomlad. Devedeset fantov in deklet, polnih nade in upov na srečno prihodnost, je zapuščalo šolo. Nikdo se ni ozrl nazaj, kajti tokrat je srce reklo: „Le ven, le v prostost, le v veselje. Nihče ni vprašal, kam. Le naprej! Le ven iz oguljenih klopi, da le brez nadležnih cvekov. Vsakega je že čakala z razprostrtimi rokami mati, oče, domačija.

Kdo bi se ne razveselil ob tem pogledu. Srce, čeprav negovano s samim trnjem, bi se moglo ob tem vzradostiti; še tako ohromljeno in okamenelo srce bi ganil in omamil ta prijeten vonj po pomladi — mladosti. Ščasoma se je družba porazgubila. Odšli so v svet, v veselje, v trpljenje. Le par mestnih fantinov je še postapljalo po ulicah in se drlo s kurjimi, hreščočimi glasovi. Dan se je nagibal čez poldan. Sonce je začelo močneje pripekati na izsušeno in izpito zemljo, a četrtega razreda več tisto leto ni bilo. Po prašni, z vitkimi topolami zasadeni cesti je šel mlad študent. Šel je tja, kamor leti vsak ptič spomladi, leti toliko časa, dokler mu ne omagajo peruti, pa še ko je na tleh brez moči, še hrepeni tja in napenja zadnje sile, da bi poletel v rojstno gnezdo.

Pisma naših iz tujine.

Nemet Marija, La Chatre, Francija iz Kruplivnika: Pisma sve z materjov na vse kraje pošilale, da bi mogle vüzemsko spoved opraviti, ali nišče se ne odzvaao najnoj prošnji; liste redno dobivam, Bog povrni, priznam, da brez njih ne bi mogla ostati Marijina verna hčerka; v M. Listi se mi vse lepo vidi, posebno ono od Marijinih družb; vsikdar sem želela postati Marijina družbenica i lani se mi je žela na veselje mojih starišov spunila. Veseli den je bio to za mene, kak den prvoga sv. prečiščavanja i ferme. Vüпам se, ka me Marija ne bo zapüstita. Pozdravljam očo, dedeka, babico, sestro, rod, botrino, oskrbnike z familijov, gračke fare dühovnike, posebno Marijine družbenke, sosede, pajdašice, poznanke, vsem se v molitev priporočam.

Zorko Frančiška, Cheminon, Francija iz Melinac: Odločila sem se, da vam pošlem rešitev vgank od meseca maja. Lepa hvala za lepi Marijin List i Kalendar. Prosim vas, spišite me v društvo „Dom sv. Frančiška“, v Jezušovom imeni plačam vsako leto k Božiči na pomoč siromakom. Naj dober Jezuš blagoslovi celo Slov. krajino iz Presv. Olt. Svestva.

Jeneš Marija, Vailly, Francija iz Odranec: V lübezni do Boga vas goreče pozdravim i vam želem lübo zdravje, da bi dugo mogli vrejšvati naše liste, ki so potrebni v tujini, posebno nam mladini. Jezuš naj vam plača vaše trüde i težave, štere nosite za nas. Pred ednim mesecom sem četla v Novinaj, ka ste uvrstili moje rendice, o kak sem bila vesela, da ne ste se spozabili z sirote v tujini. Verti pa vertinji sem pravila, ka sem v Novinaj. Sta me pitala zakaj. Sem ovdila ka zato, ka komaj vsaki 14 dni ali mesec dni smem k meši. To jiva je tak genolo, da odsehmao ne samo jaz, nego vsi idemo vsako nedelo k božoj slüžbi i če je ne doma, se 10 km. daleč pelamo z autom. Zato pa srčna hvala za trüde. Pozdravljam vas g. urednik, čtevce naših listov doma i v Franciji, svoje stariše, brate, sestre, dühovnike beltinske i občino Odranci. Pošilam vam vganko. Žalosti nas, ka je edna Slovenka z Goričkoga vkrala verti 4000 frankov i nam vsem s tem napravila špot. Je z Goričkoga i je zdaj zaprta.

**D o b e r
jabolčnik in vino
dobite pri**

**FRANC SENČAR
MALA NEDELJA.**

Drago mi domovje si!...

O Slovenska ti Krajina,
drago mi domovje si,
naj slavi te pesem moja,
dokler svet stoji!

Bila zibelka si moja,
bila moj mladostni sen,
zdaj vodnica v dnehi si boja
meni, zemlja rodna ti!

Hraniš bisere predrage,
ljube moje stariše,
in Slovene hraniš blage,
draga zemlja rodna ti!

Pozdravljena zemlja draga,
Varuj te Bog, do konca dni,
nikdar te naj ne zapusti!
Pozdravljena zemlja draga!

Mir. Lesnik.

POSESTVA. PREKMURSKA BANKA D. D. v Murski Soboti

PRODA po ceni in pod ugodnimi plačilnimi pogoji sledeča svoja posestva:

ANDREJCI: Hiša in gospodarsko poslopje iz opeke ter 8 oralov zemljišča;

CANKOVA: 2 hiši na Glavnem trgu (Šadl) ter 7½ oralov zemljišča. (V hiši se nahaja trgovina);

FOKOVCI: Gostilniška hiša in klavnica iz opeke z vrtom in sadovnjakom;

GORNJA LENDAVA: Hiša iz opeke (bivša videnska šola) z vrtom in sadovnjakom;

KOROVCI: 11 oralov prvovrstnih njiv in travnikov;

MORAVCI: Hiša in gospodarska poslopja iz opeke ter 9 oralov njiv, travnikov in gozda;

PORDAŠINCI: Hiša in gospodarsko poslopje ter 3¼ oralov zemljišča;

ROGAŠEVCI: Trgovska hiša s pekarijo, vrtom in sadovnjakom;

SERDICA: Velika trgovska hiša s klavnico in vrtom ter 1 oral travnika;

Sv. JURIJ: 2 orala lepega gozda.

Zelo ugodna prilika za nakup nepremičnin!

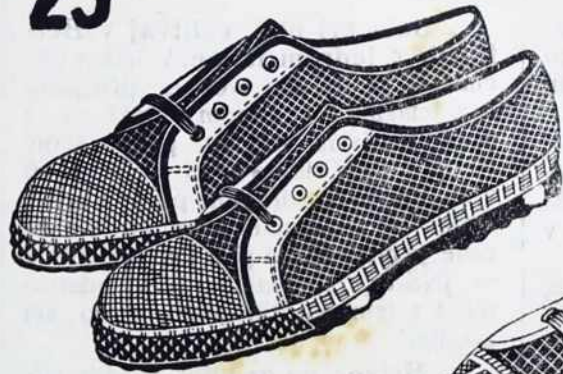
CENE.

Penezi.	Dinarov vala:
Angleški funt	214—216
Nemška marka	16:86—17:50
Austrijski šiling	8:40
Vogrski pengó	8—8:76
Grška lira	31:50
Amerikanski dolar	43:80
Holandski goldinar	23—26
Švicarski frank	9—10
Belgijska belga	7:37
Italijanska lira	2:12
Francoski frank	2:14
Česka korona	1:54

Živina. Kg na živo vago v dinaraj:
Jünci debeli 4:50—4:75, poldebili 3:75—4:25, biki za klanje 3:20—3:50, krave za klanje 3—4, plemenske krave 2:90—3:65, krave za kolbase 2—3:50, telice 3:70—5:50, teoci

SPORTNIKI... IZLETNIKI!

25°



29°



Turisti, biciklisti, skauti, nogometaši, udobnejše in prikladnejše pri tem pa cenene obutve ne boste našli razen naših specialnih sportnih čevljev.

Omogočijo Vam sigurno in lahko hojo in pri vsakem koraku popolno sigurnost. Izdelani so iz močnega rjavega platna z nerastrgljivim hrapavim gumastim podplatom.

Moški visoki Din 35.— niski 29.—
Ženski in fantovski visoki 29.— niski 25.—
Otroški od Din 15.— do 25.— po velikosti.

Rata

6—7:50, prašiči 5:50—7:25, plemenski prasci 5—6 tjeđnov stari 90—110, 7—9 tjeđnov stari 120—130 Din. po falati. Konji 3000—3500 Din.

Zrnje. 100 kg. v dinaraj: pšenica 180, žito 180—140, oves 110—120, kukorica 100 do 115, grah 250—260 Din.

Vreme:

Oblačno z vetrom, na mestaj deževno, potom velika vročina z grmlajcov.

Senje:

21. jun. Grad G. Lendava, 24. jun. Razkriž.

Pošta.

Törnár Jožef, Poupardine. Din 95 40 sprejeli. — **Konkolič Marija, Belair.** Din. 69:95 sprejeli. — **Vinčec J. Canada.** Pismo šlo. — **Mesarič Bara, Bratanci.** Ivan v Franciji ma za letos vse plačano i 10 Din. je še više. Daj nam glas, kama naj obrnemo teh 10 Din. — **Horvat Janči i Seredi Marga, Francija.** Casar Jožef je plačao za vaj naročnino, za prvoga 50 Din., za drugo 73 Din. — **Hozjan Anica, Fancija.** Od g. dühovnika sprejeli 50 Din. naročnine. —

Slika od Müre.

„Hvala Bogi, zdaj je vse v navilaj, samo grmaditi šče mamó“, si je zgučao Janči i čakao od očo odgovor. A vlejšao se je dež i mogli so nehati.

Pribežali so k Vančovomi mlini vsi premočeni. Kda je dež hejšao, so šli i popravili razmetane navile. Domo idoč je šo stari Ferenčak naprej, Ančika i Janči pa za njim, tak lačniva, ka so se jima zapletale noge. Po seno so šli drugi den.

Pri Ferenčakovih je šlo naprej vse po starom. Vsaki je opravljao svoje delo. Otava je bila doma i Ferenčak je vido, kak so se lastovice zbiralé po droti ob cesti. Vreme je postalo mrzlejšje i po ogradaš so že začnoli trgati kukarce.

„Drügi tjeđden mo mi tüdi trgali“, je pravo Ferenčak svojoj materi, ki je pali ležala v posteli.

Janči i Ančika sta hodila vsaki večer lüpat. Jako sta si želela dneva, kda do tüdi oni meli trgače.

„V pondelek“, je povedao po dugom opitavaji oča, svojima sinoma, „smo meli trgače.“

Ančika je v nedelo celi den pri cerkvi, pa doma razlagala pajdašicam, ka do zütra meli trgače.

V pondelek večer je prignao Janči, Hozjanovoga, Koceta, Imrija, pa šče dosta drügh je prišlo k Ferenčakovim lüpat. Šümenov Franc pa Glavačov Štef, sta prinesla trambulice. Pa tüdi

domači Janči je znao igrati v kuntro, pa tüdi v brača njemi je že dobro šlo. Olüпали so do desete večer. Vöni je bilo mrzlo plesati, zato so iz hiže odnesli sto i stoce i šli v hižo plesat.

„Plesat ne dam“, je pravo Ferenčak. Molit pa spat, je za poštene lüdi.

„Ples?? Jaj Bog moj, ve je pa to nikaj nej takšega. Negda so mladi lüdjje hodili po veselicaš, a zdaj toga veselja več nega. Zato smo pa napravili to malo veselje“, je tumačo Janči.

Mužikaša sta zaigrala, kanta je romala iz rok v roke i mladi lüdjje so se začnoli vrteti.

„Šče nigdar je nej bilo takše plesije prinas“, je pravo stari Ferenčak, šče te ne gda sva se müva z Anov vzela. I ne bio zadovolen z mladimov.

„Oča vi tüdi plesat“, ga je dregno Janči i se nasmejao proti Glavačovomi, ki je trambulico nekaj trotao. Stari Ferenčak se je nasmehno, kak da bi šteo z nasmehom povedati, ka je njegovo veselje minolo.

Plesali so samo do po dvanajste, ka se nebi zamerili oči i drüghim lüdem. Ančika je mela največ plescov, vsaki jo je zvao plesat, čiravno je bila šče mlada.

Prle pa kak so se razišli, Janči i njegovi pajdašje, so si zgučali, ka do v nedelo šli v oštarijo, ali pa šče boše v pinteš. Tam je dostakrat boše pa falejšje vino kak v oštariji. Zgučali so si ka se zberejo v nedelo včasi po meši pri Koceti.

Janči je žmetno čakao nedelo, ki se je strašno počasi bližala. Že v petek večer si je Janči djao peneze, ki je zaslužio pri kopanji kanala v svetejšji kaput, ka nebi v nedelo pozabo.

V nedelo, kda je prišeo od velke meše, se je napoto h Kocetovim. Tam so ga že čakali pajdašje i šteli peneze. Največ je med vsemi meo Imri. Bilo jih je šest vseh vküp. Hozjanovoga so ne püstiti, mogeo je iti v Orlošček na lovino.

Štükali so se kama bi šli. „V Strnčki kot idemo“, je ratao Janči i si popravljao žute vlase pod kapov.

„E, tam je samo nekše bridko“, tisti vse ščejo v peneze spraviti, je šinfao Franc. Glavačov je znao negdi v glavnoj vulici za dobro vino, ge do na pet litrov pili.

Vsem je bilo po voli, samo Janči je čemerno gledao pred sebe. Oča so njemi pravili, ka naj ne čüjejo, ka bi on ge po oštarijaj hodo ali pa celo po pintešaj. Zdjaj pa ščejo ravno k njegovomi rodi iti. Po dugom pravdanji je ostalo po Jančijovom.

Šli so proti školi i zavinioli na levo. Prišli so k novoj, lepo vö spucanój hiži, ge je Jančija tak sram bilo, ka se ne vüpaó genoti. Pa itak je prvi proso liter vina, ka nebi mislili, ka nema penez. Ženska z šörcom gor po prsaj jim je prinesla kupice, a vert pa pod pazjom puno, malo na grli oščrb-leno litrensko kanto.

Sprva so bili tihi i merni. A gda

se je razgrela mlada krv naših junakov, so začnoli gučati glasnej i vsaki je šteo meti glavno reč, posebno Janči.

Naednok se pa odprejo v hižo dveri i prikaže se Jančijova sestra, Ančika, vsa rdeča v obraz. „Janči domo“, je bio njeni pozdrav. Ali že jo je prijao Imri i jo posado na stolec poleg sebe. Včasi sta bile dve kanti na stoli i Ančika je dobila svojo kupico. Od vsakoga je mogla posebi piti.

Cajgar na vöri je že pokazao osem i mlada družba je začnola veselo prepevati. Tüdi domače dekle so pile i spevale. Jančiji se je začnolo vrteti v glavi i reč se jemi je zadržavala. A naednok se pali odprejo v hižo dveri i pokaže se stari Ferenčak z batom v roki.

V tom hipi je Janči postao trezen i se poškaló kre verta, ki se je koračo na sredini hiže, k dveram i na škegen. A že je prišeo oča za njim. Janči se je šteo skriti za bližnjim jegjedom, ki je raseo v ogradi. Ravno tisti hip je pa prileto očov bat po Jančijovoj plečaj. Janči se je obrno i vdaro z glavov v jegjed, da je spadno v znak i se onezvesto. Kda je prišeo k zavesti, je ležao doma na listji v štali poleg teleta. Ančika njemi je drügi den tožila, ka tüdi njo bolijo vdarci od očovoga bata. Drgoč, kda je šteo, štéri Ančika ali Janči kama iti, se je vsigdar zmisló na očin bat tiste „nesrečne“ nedele.

(Konec.) Dragomir.